

Förgården

Förgården utgjorde en klar och tydlig gräns gentemot området utanför. Hela området för tabernaklet var ett heligt område i en fallen värld. Förgården beskrivs som om den har två likadana delar. Det allra heligaste ockuperar det centrala av den västra halvan och brännoffersaltaret det centrala av den östra delen. (Blodsförbundet, Nilsson, GT)

9. Du skall ock göra en förgård till tabernaklet. (2 Mos 27:9; 38:9-17)

Mått

Förgården var 140-150 meter i omkrets. (50 m+50m +25+25). Ingången (öster) 9-10 meter bred. Kring förgården gick ett staket med vitt linne (2,3-2,5 m högt) som bars upp av stolpar med fotstycken av koppar med hakar av silver. Koppar är ju materialet som associerar tilloffer, medan silvret talar om försoningen

50 m x 25 m

18. Förgården skall vara hundra alnar (50m) lång och femtio alnar (25m) bred utefter hela längden; (2 Mos 27:18a)

Omhägnaden 2,5 m hög

omhägnaden skall vara fem alnar (2,5m) hög, (2 Mos 27:18b)

Av vitt garn

av tvinnat vitt garn (rättfärdighetens och helighetens färg); (2 Mos 27:18b; 38:9)

Stolpar med kransar och hakar av silver

17. Alla stolparna runt omkring förgården skola vara försedda med kransar av silver (försoningens färg) och hava hakar av silver. (2 Mos 27:17;)

Fotstycken av koppar

men deras fotstycken skola vara av koppar. (2 Mos 27:17; 18c)

Söder

Tabernaklet som hade formen av en rektangel stod placerad så att de kortare sidorna var mot öster och väster. Ingången låg österut medan det allra heligaste var längst till väster. Judarna betraktade det som så att Gud satt på sin tron (nådstolen) och blickade ut mot Israels präster och folk och det offerväsende han instiftat som skedde rakt österut från det allra heligaste räknat (Secrets of Golgotha, Ernest L. Martin).

10. Och stolparna till dem skola vara tjugu och dessas fotstycken tjugu, av koppar, men stolparnas hakar och kransar skola vara av silver (2 Mos 27:10) (försoningens färg).

Norr

11. Likaledes skola för norra långsidan omhängen göras, hundra alnar (50m) långa; och stolparna till dem skola vara tjugu och dessas fotstycken tjugu, av koppar, men stolparnas hakar och kransar skola vara av silver (försoningens färg). (2 Mos 27:11)

Väster

12. Och förgårdens västra kortsida skall hava omhängen som äro femtio alnar (25m) långa; stolparna till dem skola vara tio och dessas fotstycken tio. (2 Mos 27:12)

Öster, med ingången

13. Och förgårdens bredd på framsidan, österut, skall vara femtio alnar (25m)
14. Och omhängena skola vara femton alnar (7,5m) långa på ena sidan därav, med tre stolpar på tre fotstycken;
15. likaledes skola omhängena på andra sidan vara femton alnar (7,5m) långa med tre stolpar på tre fotstycken. (2 Mos 27:13-15)

Förgårdens förhänge

16. Och till förgårdens port skall göras ett förhänge, tjugu alnar (10m) långt och 5 alnar (2,5 m) högt ,efter tygets bredd, i brokig vävnad av mörkblått, purpurrött, rosenrött och tvinnat vitt garn, (samma föreskrift som för förhänget till det heliga) (2 Mos 27:16; 38:18)

Stod på fyra stolpar

19. och till det gjordes fyra stolpar på fyra fotstycken, av koppar; men deras hakar gjordes av silver, och deras knoppar överdrogos med silver, och deras kransar gjordes av silver. (2 Mos 27:16; 38:18)

Brännoffersaltaret

Det första man mötte när man gick in på tabernaklets område var brännoffersaltaret. Det vittnar om att man kan inte nalkas Gud utan att försoning sker genom ställföreträdande offer.

Brännoffersaltaret var av akacieträ och överdraget med koppar. Detta altare var 2,5 meter i fyrkant och 1,5 meter högt. Det hade ett horn i varje hörn. Hornen fungerade som symboler för hjälp och tillflykt (1 Kung 1:50, 2:28, Ps 18:2). Hornen symboliserade också den försonande kraften i altaret, en del av blodet placerades på altarets horn innan resten hälldes ut på altarets fot. (NIV 27:2n)

Akacieträ är hårdare än annat trä och angrips inte så lätt av skadeinsekter

En liksidig fyrkant av akacieträ

1. Du skall ock göra ett altare av akacieträ, fem alnar (2,5m) långt och fem alnar (2,5m) brett -- så att altaret bildar en liksidig fyrkant -- och tre alnar (1,5m) högt. (2 Mos 27:1; 38:1)

Horn i hörnen

2. Och du skall göra horn därtill, Som skola sitta i dess fyra hörn; i ett stycke därmed skola hörnen vara. (2 Mos 27:2a; 38:2)

Överdra allt med koppar

Och du skall överdraga det med koppar. (2 Mos 27:2b) (Koppar är lidandets och offrens färg)

Övriga kärl - också av koppar

Askkärl, fyrfat m.m.

3. Och kärl till att föra bort askan skall du göra därtill, så ock skovlar, skålar, gafflar och fyrfat. Alla dess tillbehör skall du göra av koppar. (2 Mos 27:3; 38:3)

Ett koppargaller

4. Och du skall göra ett galler därtill, ett nätverk av koppar, (2 Mos 27:4a) med fyra ringar av koppar och på nätet skall du sätta fyra ringar av koppar i dess fyra hörn. (2 Mos 27:4b; 38:4-5)

Sätts under härden

5. Och du skall sätta det under avsatsen på altaret, nedtill, så att nätet räcker upp till mitten av altaret. (2 Mos 27:5)

Stänger

6. Och du skall göra stänger till altaret, stänger av akacieträ, och överdraga dem med koppar.
7. Och stängerna skola skjutas in i ringarna, så att stängerna sitta på altarets båda sidor, när man bär det. (2 Mos 27:6-7; 38:6-7)

Altaret är ihåligt

8. Ihåligt skall du göra det, av plankor. Såsom det har blivit dig visat på berget, så skall det göras. (2 Mos 27:8)

Det innebär att altaret antagligen var delvis fyllt av jord och att elden och offret brann på jorden. (The Tabernacle, Brown s. 49).

Elden skall aldrig slockna

13. Elden skall beständigt hållas brinnande på altaret; den får icke slockna. (3 Mos 6:13)

Tändes av Gud

Elden tändes av eld från himmelen vid tabernaklets invigning och det var den elden som kontinuerligt hölls brinnande ända fram till templets förstöring.

24. Och eld gick ut från HERREN och förtärde brännoffret och fettstyckena på altaret. Och allt folket såg detta; då jublade de och föllo ned på sina ansikten. (3 Mos 9:24)

Altaret - en tillflykt

Altarets horn var en tillflykt undan förföljare (1 Kon 1:50-53)

Kopparbäckenet

Mellan brännoffersaltaret och ingången till det heliga stod kopparbäckenet. Det vittnar om att man efter att ha avlägsnat den etiska synden och smutsigheten även var i behov av att avlägsna den ceremoniella orenheten som kom av att hela den här jorden inklusive vi själva var genomsyrad av syndafallets konsekvens. Vi är orena i oss själva innan vi hinner göra något ont, även själva jorden är oren. Men Gud erbjuder en väg till renhet och upprättelse även här - om vi handlar i tro och lydnad till vad Han erbjuder.

Av koppar för tvagning

Kopparbäckenet var gjort av de kopparspeglar de israelitiska kvinnorna gav till tabernakelbygget.

18. Du skall också göra ett bäcken av koppar med en fotställning av koppar, till tvagning, (2 Mos 30:18a; 38:8)

Placeras i förgården mellan brännoffersaltaret och tabernaklet

och ställa det mellan uppenbarelsetältet och altaret och gjuta vatten däri. (2 Mos 30:18b)

För att avtvå ceremoniell orenhet

Prästerna använde kopparbäckenet till att tvätta sina händer och fötter från ceremoniell orenhet varje gång de skulle tjänstgöra vid tabernaklet.

19. Och Aron och hans söner skola två sina händer och fötter med vatten därur.
20. När de gå in i uppenbarelsetältet, skola de två sig med vatten, på del att de icke må dö; så ock när de träda fram till altaret för att göra tjänst genom att antända eldsoffer åt HERREN.
21. De skola två sina händer och fötter, på det att de icke må dö. Och detta skall vara en evärdlig stadga för dem: för honom själv och hans avkomlingar från släkte till släkte. (2 Mos 30:19-21)

”Och Mose och Aron och hans söner tvådde sedermera sina händer och fötter med vatten därur, så ofta de skulle gå in i uppenbarelsetältet eller träda fram till altaret tvådde de sig som HERREN hade bjudit Mose” (2 Mos 40:31-32).

Här skulle man just ”spegla sig” och se hur smutsig och fläckig man är. Guds ord är ett levande vatten. Den helige Ande låter oss se i ordets spegel för att vi skall upptäcka behovet av daglig rening. (Blodsförbundet, Nilsson)